

इत्येवं स्थिते यस्मिन् चान्द्रमासे रवेः राश्यन्तरसंक्रमो न जातः, तस्य तदुत्तरस्य च चान्द्रमासस्य उभयोर्भेषस्ये रवौ स्वारम्भात् उभयोरपि वैशाखता, तत्राद्योऽधिमासः संक्रान्तिहीनत्वात् द्वितीयः शुद्धः इति स्मृतौ प्रसिद्धम् । यथा मलमासतत्त्वे लघुहारीतः ॥ “इन्द्राग्नी यत्र ह्यते” इत्युक्त्वा “तमतिक्रम्य त्वं रविर्यदा गच्छेत् कथञ्चन । आद्योमलिञ्चु-चोत्तरेयोद्वितीयः प्रकृतः स्मृतः । तस्मिंस्तु प्रकृते मासि-कुर्व्यात् श्राद्धं यथाविधि । तथैवाभ्युदयं कार्यं नित्यमेकं तु सर्वदा” । “यदा तं दर्शान्तासमतिक्रम्य तत्पूर्वमासान्यक्षणात्तराशिस्यः सन् सूर्याऽतिवाह्यं गच्छेत् मासान्ते राश्यन्तरसंयोगं गच्छेत्तदाद्योऽतिक्रान्तोमासोमलिञ्चु-चोत्तरेः” । ज्योतिषे । “अमावास्याद्वयं यत्र रविसंक्रान्तिवर्जितम् मलमासः स विज्ञेयोविष्णुः स्वपिति कर्कटे” । “अमावास्याद्वयं अमावास्यान्यक्षणाद्वयं रविसंक्रान्तिभ्यां क्रियोत्पत्तिरूपोत्तरसंयोगरूपाभ्यां यथाक्रमं वर्जितं तेन दर्शान्यक्षणाद्वययोरेव क्रियोत्पत्त्युत्तरसंयोगाभ्यां यथाक्रमं संयोगेनाधिमासः । संक्रान्तेरेकक्षणे क्रियोत्पत्तिरपरक्षणे पूर्वसंयोगनाशः उत्तरसंयोगोत्पत्तिश्चेति क्षणाद्वयत्तित्वमिति मीमांसकसिद्धान्तात्” । गृह्यपरिशिष्टज्योतिः-पराशरौ । “रविणा लङ्घितोमासश्चान्द्रः ख्यातोमलिञ्चुचः । तत्र यद्विहितं कर्म उत्तरे मासि कारयेत् पराशरः । “पक्षद्वयेऽपि संक्रान्तिर्यदि न स्यात् सितासिते । तदा तन्मासविहितसुत्तरे मासि कारयेत्” । अत्र लङ्घनमसंक्रमणञ्च रवेस्तदा भवति यदा तन्मास तत्पूर्वमासान्यक्षणाद्वयोरेकराश्यवस्थितस्य तन्मासान्तरसंयोगः, न त्वेकराशिस्यितस्य मासव्यापनमात्रं तथात्वे चतुर्दश्यामेकराशौ संक्रान्तस्य प्रतिपत्प्रथमक्षणेऽपरराशौ, तत्परराशौ च द्वितीयायां प्रतिपदि वा रवेः संयोगेऽपरस्यापि मलमासता स्यात्” । अतएव ज्योतिषे “अमावास्यापरिच्छिन्नं रविसंक्रान्तिवर्जितम् । मलमासं विजानीयाद्गर्हितं सर्वकर्मसु । तस्यार्कोदर्शकस्यैकराशौ दर्शद्वयातिगः” । “अत्रैकराशिस्यार्कस्य दर्शद्वयातिगत्व-सक्तम् । एतच्च पूर्वोपदर्शितयोर्भसयोः पूर्वस्वैव सम्भवति न परस्व” । मलमासकारण्यन्तु ज्योतिषे । “दिवसस्य हरत्यर्कः षष्टिभागवन्तौ सदा । करोत्येकमह-स्येदं तथैवैकञ्च चन्द्रमाः । एवमर्द्धतृतीयानामब्दानाम-धिमासकम् । शीघ्रे जनयतः पूर्वं पञ्चाब्दान्ते तु पश्चि-मम्” । “तेन दिवसस्य तिथेः षष्टिभागं दण्डमेकं

रविर्हरति ह्येदयति उत्तरे ह्येदमित्यभिधानात् । ततश्च ऋतौ मासद्वये षष्टिणाङ्गीच्छेदादङ्गस्तिथेः द्वादशमासकर्मणं करोति । एवं चन्द्रोऽपि । एवमित्युक्तक्रमेण वर्षे द्वादश तिथ्यात्मककालाकर्षादङ्गतृतीयानामन्ते अर्द्धं तृतीयं येषां ते तथा । शीघ्रे माघवादिषु षट्केषु पूर्वं माघवादितिक-पतितं, पञ्चाब्दान्ते तु पश्चिमं श्रावणादितिकपतितं मल-मासञ्चन्द्रार्कौ जनयतः” । मिहिरः । “माघवादिषु षट्केषु मासि दर्शद्वयं यदा । द्विराषाढः स विज्ञेयः श्रेते तु श्रावणेऽनुतः । “मिथुनोपगतो भातुरमावासाप्राद्वयं स्पृशेत् । द्विराषाढः स विज्ञेयोविष्णुः स्वपिति कर्कटे” । “अमावा-स्याद्वयं तदन्यक्षणाद्वयं स्पृशेत् संयुज्यात् न तन्मध्ये राश्य-न्तरसंयोग इत्यर्थः” । “कन्यासिंहकुलीरेषु यदा दर्शद्वयं भवेत् । आगामिनि तदा वर्षे कुलीरे माधवः स्वपेत्” । यद्यपि “यां तिथिं समनुप्राप्य तुलां गच्छति भास्करः । तथैव सर्वसंक्रान्तिर्यावन्मेषं न गच्छति” इति “राजमात्त-खड्वचनात्तुलादिप्रणसासे तिथिद्वयभावाद्द्वेषे द्वादशद्वि-रनुपपन्ना तथापि “मध्ये विषवतोर्भानुर्यान्यहानि तु वर्द्धयेत् । तैः सम्भूयाधिकोमासः पतत्येव त्रयोदशः” इति “गृह्यपरिशिष्टवाक्ये विषवतोर्भेषतुलासंक्रान्तोर्मध्ये मेषादिप्रणसास एव तिथिद्विरुक्ता अहर्गणने मेषा-दिप्रणसासे मन्दभुक्त्या सप्तदिनद्विस्तुलादौ शीघ्रभुक्त्या दिनद्वयह्वासः” इति तथा च ज्योतिःशास्त्रम् “मेषादीना-महर्वन्दं षष्ठां सप्ताष्टचन्द्रकम् (१८७) । तुलादीनामष्ट-सप्तचन्द्रकन्तु (१७८) लिखेत् प्रथकम्” । “चन्द्र एकः “अङ्गस्य वामा गतिः” इत्यङ्गविदां समयात् व्युत्क्रमेणाङ्गा बोध्याः । तेन दिनद्वि ५ क्रमसञ्चयाभ्यां ६ मेषादिषट्के एव एका-दशतिथिद्विः” । एवञ्च “गतेऽर्द्धद्वितये सार्द्धे पञ्चपक्षे दिनद्वये । दिवसस्यष्टमे भागे पतत्येकोऽधिमासकः” । इति “राजमात्तखण्डोक्तः सप्तदशदिनाधिकाष्टमासाधिकवर्षद्वयेऽधि-मासः । स च सौरै मासि सप्तदशदिनोत्तरं चान्द्रमासलङ्घ-नासम्भवात् सावनमानेन ज्ञेयः इति” । सिद्धान्तशिरोमणौ तु ४३२००००००० कल्पप्रमाणवर्षेषु १५६३३००००० एतन्मिता अधिमासाभवन्तीत्युक्तम् यथा “लक्षाहता देव-नवेषुचन्द्राः कल्पेऽधिमासाः कथिताः सुधीभिरिति” । “अतीपपत्तिः प्रकृतास्तावद्रविमासास्तेभ्यश्चान्द्रमासा याव-द्भिरधिकास्तावन्तोऽधिमासा” इति । तदेवाह । “रवेः कोटिनिष्ठाः कृताऽपेन्दुवाणाः” ५१८४००००००० “सुरान्यखिरामेषवो लक्षनिष्ठाः ५३४३३३००००० ।